

Minister bemærkede, at det kunde trække andre Krav med sig, idet der kunde være andre Omraader, hvor man kunde forlange det samme, saa skal jeg blot bemærke, at det i hvert Fald ikke er det Princip, Ministeriet i øvrigt følger. Da man saaledes i Fjor vedtog en Lov om Nedsættelse i Stempelafgiften for visse Lejekontrakter, var der ikke Tale om, at det kunde føre andre Krav med sig. Man har blot ikke Lyst til det, man vil ikke med til det her. Da nu imidlertid Folketinget har fulgt Ministeren, er der jo intet Haab for os om at faa Bestemmelsen ind igen. — Der er derimod en anden Bestemmelse, hvis Skæbne jeg ikke bekymrer mig saa meget om. Den fandtes i § 57 og gik ud paa, at et udenlandsk Selskab, der var dømt flere Gange, kunde frakendes Retten til fortsat Virksomhed her i Landet. Den Bestemmelse kan undværes, den var i og for sig vel begrundet, men selv om den ikke vedtages, kommer man vel igennem alligevel. — Nogle andre Ændringer, der ere foretagne i Folketinget, skal jeg forbigaa, idet jeg bemærker, at hvad der i Folketinget er vedtaget med Hensyn til Reglerne i § 54 om Udnævnelse af det Nævn, som skal paakende Anker over Forsikringsraadets Beslutninger, har mit Bifald. Jeg finder ingen Grund til at gøre Indvendiger derimod. Det høje Ting vil altsaa se, at jeg i det hele taget ikke har noget videre at bemærke, i alt Fald ikke har noget Ønske, som jeg kan haabe at se opfyldt. Jeg finder derfor at kunne tilraade mine Meningsfællers og Tinget i det hele at vedtage Forslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger fra Folketingets Side.

Rottbøll: Efter at den højtærede Minister og det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, saa nøje have gennemgaaet de Forandringer, der ere skete i Lovforslaget, siden det forlod dette Ting, finder jeg ikke Anledning til at gaa videre ind derpaa. Der er dog en enkelt Ændring, som ikke er omtalt nærmere, det er i § 19, hvorefter Afskrivningen af Anskaffelsesomkostninger kan udstrækkes over en længere Tid, end man havde vedtaget heroppe i Landstinget. Jeg tror, at den Ændring, som er foretagen i Folketinget, er ret formaalstjenlig for yngre Selskaber, som arbejder sig stærkt frem. Jeg tror ogsaa, at man her i Landstinget ved sidste Behandling havde Øjet noget aabent for, at den Amortisationsfrist, man den Gang gav, maaske var noget for kort, idet man i Betænkningen skrev, at „de herom givne

Regler kunne let virke hemmende paa Tilgang til Selskaber, der udfolde en kraftig Virksomhed. Vist nok maa det erkendes, at Konkurrencen har medført en uforholdsmæssig Stigning i disse Udgifter, idet dygtige Agenter have forstaaet at faa deres Fordring om Forhøjelse af Provisionen sat igennem; men efter hvad der meddeles, skal der dog nu være truffet Overenskomst mellem danske Selskaber om en i saa Henseende rimelig Begrænsning.“ Den Forudsætning, hvorefter man satte Amortisationsfristen til 5 Aar, er nu, saa vidt jeg har hørt, glippet, idet Selskaberne ikke have sluttet sig sammen til en saadan Overenskomst. Naar man altsaa nede i Folketinget har forøget Fristen fra 5 til 6 Aar, finder jeg det ganske rimeligt og naturligt. Det er en af de væsentligste af de Ændringer, som ere foretagne. De øvrige ere allerede omtalte særlig af den sidste ærede Taler, og jeg skal paa egne og Meningsfællers Vegne anbefale til det høje Ting at vedtage Lovforslaget uforandret.

Dalsgaard: Ogsaa efter mit Skøn foreligger dette Lovforslag i en tilfredsstillende Affattelse, og jeg ønsker i alt Fald hellere Lovforslaget gennemført i den Affattelse, hvori det nu foreligger, end at Sagen skulde udsættes til ad Aare. Kun vil jeg støtte de Udtalelser, som kom fra det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) om 2det Stykke af § 7, og udtale, at dersom det høje Ting skulde finde det rigtigt at komme ind paa at ændre Lovforslaget, saa forekommer det ogsaa mig, at da bør 2det Stykke af § 7 ændres. Det er den Bestemmelse, som omhandler, hvor stor en Forsikring et gensidigt Livsforsikringsselskab maa tegne paa en enkelt Risiko. Det er jo, som den højtærede Minister bemærkede, saaledes, at man i Folketinget har bragt Overensstemmelse til Veje imellem den Del af Garantikapitalen, som skal indbetales i de to Slags Selskaber, Aktieselskaber og gensidige Selskaber, det skal nu i alle Tilfælde være mindst 25 pCt. af Garantikapitalen. Men naar man har gjort det, saa forekommer det mig ogsaa, at man maa beregne den højeste Forsikringssum, der skal kunne tegnes paa et enkelt Liv, paa samme Maade, ikke i Forhold til den hele Garantikapital for den ene Slags Selskaber, som Forslaget nu gør, og i Forhold til den indbetalte Garantikapital for den anden Slags Selskaber, men i Forhold til den indbetalte Garantikapital for begge Slags Selskaber. Jeg er enig med det ærede 4de